

Р Е Ш Е Н И Е

№14. , 25.02.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД

На двадесет и пети януари през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Детелина Витанова,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията АНД № 221 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивно административнонаказателно производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Постъпила е жалба от Д.И.А., ЕГН-***** ** против Наказателно постановление № от 14.05.2018г. на Началник Група към Од на МВР-гр.Р, РУ – гр.И, с което за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), извършено на 03.01.2018г. в гр.И, обл.Р, са му наложени административни наказания "Глоба" в размер на 500.00 (петстотин) лева и „Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл.174, ал.1, т.1 от ЗДВП. Недоволен, жалбоподателят оспорва Наказателното постановление като незаконосъобразно и претендира цялостната му отмяна. Твърди, че АУАН е съставен незаконосъобразно, след като бил привикан от полицейските служители като пешеходец, а не като водач на МПС. АУАН страдал от пороци, като бил съставен и предаден в сградата на РУ на МВР-гр.И без да му е дадена възможност да се запознае със съдържанието му, както и да се подпише. Това действие било извършено от полицаите сутринта на 03.01.2018г., когато бил привикан в РУ на МВР-гр.И и престоял там за времето от 09.30 до 11.30 часа. Тогава му били връчени първите два екземпляра от АУАН, които да подпише и тогава установил, че има разминавания в съдържанието им спрямо третия екземпляр, който бил у жалбоподателя. Съдържанието на този връчен му екземпляр, който бил у него, било абсолютно нечетливо. По този начин твърди, че не могъл да разбере какви нарушения са му вменени и нямал възможност да упражни правото си на възражения по чл.44 от ЗАНН. Не оспорва, че е дал проба с техническо средство за наличие на алкохол в издишания от него въздух, но твърди, че резултатът от нея не му бил предявен и поради това, че и АУАН не се четял, нямал възможност да се запознае с това обстоятелство. Не е предполагал, че пробата може да се окаже положителна. В съдебно заседание поддържа същите съображения. Претендира за разноските по делото, както и да му бъдат възстановени точките от талона.

За въззиваемата страна – РУ на МВР-гр.И, не се явява представител и не ангажира становище по жалбата.

За заинтересованата Районна прокуратура-гр.И, редовно уведомена, не се явява представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното: На 03.01.2018г. жалбоподателят Д.И.А., ЕГН-***** управлявал личния си лек автомобил, марка „К", с рег.№ , по ул."А" в гр.И когато около 01.55 часа, до кръстовището на същата улица с ул."Чв" бил спрян за проверка от служители на РУ на МВР - гр.И – свидетелите М.И.Г., на длъжност мл.полицейски инспектор и С.П.П., на длъжност полицаи ППД. За съдействие на мястото на проверката допълнително бил изпратен и полицаи С.Ц.Д. като дежурен мл.автоконтрольор. Водачът на автомобила бил проверен за употреба на алкохол, като му е взета алкохолна проба с техническо средство - Дрегер 7410С, с фабр.№ 0164. Цифровата индикация на уреда отчета 0.58 промила алкохол в издишания въздух от водача на автомобила. На последния бил издаден и Талон за медицинско изследване № 025930, като пожелал да даде кръвна проба за химичен анализ. По този повод бил откаран от полицейския

екип до Болницата в гр.И, където във Филиала за спешна медицинска помощ е проведено медицинско изследване и вземане на биологична проба (кръв) за употреба на алкохол, отразено в Протокол от 03.01.2018г., в 2.35 часа. След това жалбоподателят бил откаран от полицейския екип в сградата на РУ на МВР-гр.И, където въз основа на отчетената от техническото средство (Дрегер) употреба на алкохол, на жалбоподателя бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 2, бланков № от 03.01.2018г. за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП). Актът бил съставен от м.автоконтрольор С.Ц.Д., оправомощен за това и подписан от останалите двамата полицаи като свидетели, присъствали при установяване на нарушението и при съставянето на акта. Същият АУАН бил предявен на жалбоподателя, който собственооръчно е направил отбелязване, че се е запознал със съдържанието на акта, няма възражения по него, както и подписал Разписката към АУАН, че е получил препис от него на 03.01.2018г. и е уведомен, че в 3-дневен срок може да направи допълнителни обяснения или възражения.

На 04.01.2018г., в 11.35 часа, с Приемо-предавателен протокол кръвната проба на жалбоподателя Д.И.А. била предадена за химическо изследване в МБАЛ „Св.А-В“ АД-гр.В, където по Протокол № 34/04.01.2018г. за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта, е дадено заключение, че в изпратената за изследване проба кръв, взета от лицето Д.И.А., ЕГН-*****, се доказва етилов алкохол в количество 0.83 промила в кръвта.

Въз основа на горните данни, с Докладна записка, рег.№ 275р-663 от 23.01.2018г. на РУ на МВР-гр.И е сезирана Районна прокуратура-гр.И за ,dri.eoldke kd извършено престъпление по чл.343б, ал.2 от НК от лицето Д. И А., но с Постановелние от 19.02.2018г. на зам.районен прокурор на РП-гр.И е постановен отказ за образуване на досъдебно производство, поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер, тъй като деянието съставлява административно нарушение по ЗДВП и следва да бъде санкционирано, съобразно установеното в приложения по преписката АУАН № 2/2018г., бланков № 929164 по регистъра на КАТ, РУ на МВР-гр.И.

На 07.02.2018г. жалбоподателят депозирал в РУ на МВР-гр.И молба рег.№, да му бъде направено копие от първия екземпляр на АУАН, съставен му на 03.01.2018г. около 02.00 часа. Изготвен му е писмен отговор рег.№/16.02.2018г. на РУ на МВР-гр.Исперих с копие от посочения АУАН, изпратени непрепоръчано, съгласно представения Приемо-предавателен протокол от 19.02.2018г. на „С п“ по Договор, сключен с РУ на МВР-гр.И (л.51 от делото).

Отново на 07.02.2018г., жалбоподателят депозирал в РУ на МВР-гр.И друга молба рег.№ 275 000-667, да му бъде направена справка за периода от 02.01.2018г. от 23.00 часа до 03.01.2018г. – 04.00 часа, за какъв период от време е бил в РУ на МВР-гр.Исперих. По тази молба е изготвено Уведомително писмо рег.№ 275 000-1067 от 06.03.2018г. на РУ на МВР-гр.Исперих, с което уведомяват молителя, че в РУ-Исперих не се води статистика за броя на часовете на посещаемост на гражданите, поради което не може да му бъде изготвена поисканата справка. Това писмо е изпратено с известие за доставка № 3515704, видно от Приемо-предавателен протокол от 25.04.2018г. на „Стар пост“ по Договор, сключен с РУ на МВР-гр.Исперих (л.52 от делото).

На 30.03.2018г. е депозирана в РУ на МВР-гр.И жалба от Д.И.А. с рег.№ 275 000-1492, с която изразил несъгласие с Протокол № 34 от 04.01.2018г. за химично-лабораторната експертиза за алкохолна проба и поискал да се използва втората кръвна проба в друга лаборатория и да се определи кръвната група на кръвта. Изготвен му е отговор рег.№ 275 000-2017 от 30.04.2018г. на РУ на МВР-гр.И, че искането му е преждевременно направено с оглед разпоредбата на чл.27, ал.3 от Наредба № 1/19.07.2017г. за реда за установяване на употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози на Министерство на здравеопазването, МВР и Министерство на правосъдието, тъй като към датата на подаване на жалбата и до датата на изготвяне на писмото, за извършеното от него нарушение на ЗДВП нито му е издадено и връчено Наказателно постановление, нито е привлечен като обвиняем за престъпление по чл.343б от НК, в които случаи може да поиска в 7-дневен срок от връчване на НП или от предявяване на обвинението, повторно извършване на химически анализ за своя сметка чрез

органа на производството, ако не е изтекъл срока по чл.26, ал.4 от Наредбата. По тази причина е указано на жалбоподателя, че няма основание за извършване на повторен химически анализ на кръвната проба. Това писмо е изпратено до жалбоподателя с известие за доставка № 3515703, видно от Приемо-предавателен протокол от 30.04.2018г. на „С п“ по Договор, сключен с РУ на МВР-гр.И (л.54 от делото).

На 14.05.2018г., въз основа на съставения на жалбоподателя АУАН от 03.01.2018г., било издадено и атакуваното Наказателно постановление (НП) № 18-0275-000109 на Началник Група към ОД на МВР-гр.Р, РУ – гр.И, с което за извършеното на 03.01.2018г. нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и на основание чл.174, ал.1, т.1 от същия закон, на жалбоподателя са му наложени административни наказания “Глоба” в размер на 500.00 (петстотин) лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 (шест) месеца – за това, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда до 0.8 на хиляда, вкл. НП е връчено лично на жалбоподателя на 24.07.2018г., удостоверено с подписа му. В НП е отразено, че на водача се отнемат общо 10 точки на основание Наредба № Из-2539 на МВР, като към 14.05.2018г. му остават 39 контролни точки.

Възприетата горе фактическа обстановка във връзка с установяване на нарушението и съставянето на АУАН се установява от събраните по делото писмени доказателства – материалите по административнонаказателната преписка, както и от непротиворечивите показания на разпитаните по делото свидетели – полицейските служители, извършили проверката. Техните показания са последователни, взаимнодопълващите се и кореспондират помежду си. Вповече от обсъдените горе факти, свидетелите М.Г. и С.П. установяват, че преди процесната проверка, същата вечер е извършена предходна такава в РУ на МВР-гр.И по повод постъпил сигнал срещу жалбоподателя Д.И.А. за нарушаване на обществения ред. Тогава той изрично бил предупреден от полицаите да не се качва на колата си, а да се прибира у дома си, но той направил точно обратното – въпреки предпруджението, предприел управлението на автомобила си, вследствие на което е констатирано процесното нарушение.

И тримата свидетели не си спомнят точно как е бил предявен АУАН на жалбоподателя. Актосъставителят С.Ц.Д. твърди, че е съставил АУАН в Управлението, същата вечер, след като жалбоподателят бил докаран от Болницата, където дал кръвна проба. Не си спомня дали лично е предявил Акта и дали жалбоподателят е отразил нещо като възражения. Свидетелят М.Г. е по-категоричен като твърди, че АУАН е съставен в Управлението, в тяхно присъствие и в присъствието на жалбоподателя, след като се върнали от Болницата. Актът бил съставен от С.Д., който го предявил на жалбоподателя и той казал, че ще го обжалва. Според свидетеля жалбоподателят писал нещо в акта, но не помни какво. Третият свидетел С.П. твърди, че вечерта след Болницата жалбоподателят бил откаран в Управлението, където му бил съставен АУАН от колегата-катаджия, но няма спомен кой е предявил Акта на жалбоподателя и дали той е вписал нещо като възражения.

По повод твърденията на жалбоподателя, че първоначално – през нощта на 03.01.2018г. му е бил връчен трети екземпляр от АУАН, който не му е предявен и не е бил подписан от него, а впоследствие – сутринта на същата дата, когато е бил извикан да се яви в РУ на МВР-гр.Исперих, са му предявени и са подписани от него само първия и втория екземпляр от същия АУАН, е извършена проверка на съдържанието на оригиналния АУАН № 2, бланков № 929164 от 03.01.2018г., съдържащ се в административнонаказателната преписка и представения от жалбоподателя екземпляр на л.27 от делото, посредством назначена от съда съдебно-почеркова експертиза за техническо изследване на документите. Според експертното заключение по Протокол № 04/10.01.2019г. (вх.№ 81/11.01.2018г. – л.56-58 от делото), ръкописният текст и саморъчните подписи от името на актосъставителя и свидетелите в оригинала на АУАН, са идентични с тези в копията на л.7 и л.27 от делото. В копието на л.27 липсва текст „нямам възражения“, както и липсват подписите от името на нарушителя. Съответно, ръкописният текст „нямам възражения“ и подписите от името на нарушителя в оригиналния АУАН, са изпълнени след отделянето на копието на л.27 от делото. При разпита в съдебно заседание вещото лице заявява категорично, че документите са идентични, но имат разлика в съдържанието, което е станало по описания механизъм. Относно времето, когато са изписани

съответните подписи заявява, че не е възможно да се уточни точно датата и часа на изписването им.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН, от надлежна страна и против подлежащ на обжалване адм. акт.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да направи този извод, съдът приема, че както Наказателното постановление, така и Актът за установяване на допуснатото от жалбоподателя административно нарушение, са съставени в предвидените за това срокове, от надлежен орган и при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание, съобразно изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Констатираното от проверяващите органи административно нарушение е надлежно индивидуализирано, като са посочени дата и място на извършване, съдържа се кратко описание на нарушението от фактическа страна, посочена е конкретната нарушена законова разпоредба, както и съответната норма, въз основа на която следва да се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя. Наказателното постановление е издадено извън инструктивния срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН, но в рамките на преклузивния 6-месечен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

Относно твърденията на жалбоподателя за допуснати пороци при съставяне на АУАН, то въз основа на заключението на съдебно-почерковата експертиза може да се направи извод, че такива пороци са допуснати, но те не са съществени, тъй като допускането им не се е отразило на правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице:

Преди всичко съдът приема, че АУАН е съставен при пълно съблюдаване на изискванията на чл.40, ал.1 от ЗАНН - в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствували при извършване и установяване на нарушението. В случая от значение е присъствието на посочените лица, а не мястото на съставяне на Акта. Законът не поставя изискване Актът да бъде съставен на мястото на самата проверка, поради което съставянето на процесния АУАН в сградата на РУ на МВР-гр.И, в присъствието на посочените горе лица, не е в противоречие с изискванията на закона.

Съдържанието на АУАН е съобразено с изискванията на чл.42 от ЗАНН и не страда от пороци, обсъдено по-горе.

АУАН е надлежно подписан от актосъставителя и свидетелите, посочени в него, съобразно изискванията на чл.43, ал.1 от ЗАНН.

Нарушение е допуснато при самото предявяване на АУАН, доколкото на жалбоподателя е бил връчен трети екземпляр от него, върху който не е удостоверено, че нарушителят се е запознал със съдържанието на Акта и не го е подписал. Въпреки горното, обаче, на същата дата – 03.01.2018г (денят на нарушението и дата на съставяне на Акта), същият АУАН е бил надлежно предявен на жалбоподателя, той се е запознал със съдържанието му, което е четливо изписано, вписал е че няма възражения по него и собственооръчно го е подписал, с което е удостоверил горните обстоятелства, както и получаването на Акта на 03.01.2018г. По този начин са зачетени и съответно гарантирани правата му, свързани с организиране на защитата срещу вмененото му нарушение и съобразно изискванията на чл.43, ал.1 от ЗАНН.

В самото описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, не е констатирано различие в съдържанието на Акта. По този начин възражението на жалбоподателя, че не му бил предявен резултата за наличие на алкохол в издишания от него въздух при извършената проверка с Дрегера, е неоснователно. Отчетеното количество алкохол, съобразно цифровата индикация на техническото средство, е четливо вписано в АУАН и по този начин жалбоподателят е узнал резултата от дадената проба.

В предоставения му от закона (чл.44, ал.1 от ЗАНН) 3-дневен срок от подписването на Акта, жалбоподателят не е направил възражения по него, вкл. и свързани с констатациите за употреба на алкохол и отчетеното количество, отразено в АУАН.

Обсъдената горе нередовност при съставянето (предявяването) на АУАН, не е достатъчно основание, за да обоснове незаконосъобразност на издаденото впоследствие и обжалвано в настоящото производство Наказателно постановление поради нарушение на процесуалния закон. Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, Наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност на акта, след като е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Тези факти са безспорно установени пред съда. Преди всичко самият жалбоподател не доказва факти, различни от тези, които е възприел административнонаказващият орган. По този начин съдът счита, че не е оборена и следва да се зачете презумптивната доказателствената сила на АУАН по смисъла на чл.189, ал.2 от ЗДвП. Констатациите по него се потвърждават и от показанията на разпитаните актосъставител и свидетелите при извършване и установяване на нарушението. Съдът няма основание да не кредитира същите, като те установяват по безспорен начин обстоятелствата на нарушението – времето, мястото и начина на извършване, участниците в него и наличието на виновно поведение у водача на лекия автомобил. Жалбоподателят не е възразил срещу така възприетите фактически обстоятелства. Подписал е АУАН без възражения. Не доказва пред съда да е направил и писмени възражения по реда на чл.44, ал.1 от ЗАНН, което изключва необходимостта от проверка на спорни обстоятелства при липса на заявени такива. При това положение за съда се налага единствения извод, че описаното в АУАН и НП нарушение действително е извършено от жалбоподателя.

Категорично се установи, че жалбоподателят е управлявал МПС-лек автомобил след употреба на алкохол в нарушение на чл.5, ал.3, т.1, предл.1 от ЗДвП. Цитираната разпоредба го задължава, в качеството му на водач на МПС, да не управлява пътно превозно средство след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над 0.5 на хиляда, което в конкретния случай не е спазено. Предприел е управлението на автомобила след като е употребил алкохол, при концентрация на алкохол в съставомерния размер над 0.5 на хиляда, а именно 0.58 на хиляда, установена по надлежния ред чрез техническо средство Дрегер 7410С, с фабр.№ 0164, което е от нормативнорегламентираните уреди, съгласно Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието. От обективна и субективна страна жалбоподателят е осъществил състава на обсъжданото административно нарушение на правилата за движение по пътищата. Действал е при пряк умисъл – въпреки знанието за законовата забрана е предприел управление на автомобила, след като е бил вече употребил алкохол. С това си поведение ангажира административнонаказателната си отговорност и следва да понесе предвидените в разпоредбата на чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП, наказания. Санкциониран е правилно, като е приложена съответната административнонаказателна разпоредба и са му определени административни наказания “Глоба” в размер на 500.00 (петстотин) лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 (шест) месеца. Тези наказания са с точно фиксиран в закона размер и не съществува процесуална възможност за изменение на същите. Управлението на МПС след употреба на алкохол се характеризира с повишена обществена опасност, като потенциална и сериозна предпоставка за възникване на ПТП с тежки общественоопасни последици, поради което съдът, счита, че наложените наказания ще изпълнят изискванията на закона за превенция.

Като законосъобразно, обжалваното НП следва да бъде потвърдено от съда.

По отношение на отразените в НП отнети контролни точки на жалбоподателя следва да се отбележи, че тяхното отбелязване в съдържанието на НП, макар и невлязло в сила е съответно на разпоредбата на чл.3, ал.2 от цитираната Наредба № Из-2539 от 2012г. на министъра на вътрешните работи, за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Тези контролни точки нямат санкционен характер, а представляват средство за отчет на извършваните нарушения от водача

при упражняване на вече признатото му право да управлява МПС. Отнемането им винаги е свързано с извършване на нарушение от съответния водач и е само една последица от извършеното нарушение, която възниква по силата на закона. Съгласно чл.3, ал.1 и чл.6 от Наредбата, отнемането на точки е поставено в зависимост от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено административното наказание, като при обжалване на наказателното постановление контролни точки се отнемат само за потвърденото наказание. Моментът на настъпване на правния ефект е този на влизане в сила на наказателното постановление - моментът на стабилизиране на акта, с който се приема, че е налице извършено нарушение и същото е санкционирано. Само в този случай нарушението се отчита, чрез отнемане на контролни точки. В наказателното постановление само се отбелязва конкретния брой на отнетите точки, но отнемането не се налага като самостоятелно наказание с наказателното постановление. В тази част то има характер на констативен административен акт, с контролна и удостоверявателна функция, и не подлежи на проверка от съда.

Неоснователна е и претенцията за разноски на жалбоподателя. Производството по обжалване на НП се равива по правилата на ЗАНН, който предвижда субсидиарно приложение на разпоредбите на НПК (чл.84 от ЗАНН). Съгласно чл.190, ал.1 от НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен, разноските остават за сметка на Държавата. По аналогия, когато Наказателното постановление бъде отменено, не се присъждат разноски в полза на нарушителя. В този смисъл са и мотивите по ТР № 2/03.06.2009г. по тълкувателно дело № 7/2008г. на ВАС. Предвид, че изходът на настоящото дело е точно обратния, а именно потвърждаване на НП, на още по-голямо основание не се следват претендираните от жалбоподателя деловодни разноски.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № от 14.05.2018г. на Началник Група към Од на МВР-гр.Р, РУ – гр.И, с което за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), извършено на 03.01.2018г. в гр.И обл.Р на жалбоподателя Д.И.А., ЕГН-***** ***, са му наложени административни наказания “Глоба” в размер на 500.00 (петстотин) лева и „Лишаване от право да управлява МПС” за срок от 6 (шест) месеца, на основание чл.174, ал.1, т.1 от ЗДвП, като ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр.Р в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: